

[Indenrigsministeren.]

sådan, at vi nu må have pligt til virkelig at overveje, hvor langt man finder det forsvareligt at gå uden at bryde princippet om hemmelig afstemning.

Hertil vil jeg føje, at den opfattelse, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen har fået af bestemmelsen om syges adgang til at stemme, ikke er rigtig. Der står i lovforslaget, at på hospitalerne kan vælgerne få adgang til at stemme hos inspektøren. Der står ikke noget om, at afstemningen skal foregå på inspektørens kontor. Dette kan tillige være svar til det ærede medlem hr. Iver Poulsen, som spurgte, om kun oppegående patienter skal kunne stemme. Det er netop en forudsætning, når udtrykket „hos sygehusets eller helbredelsesanstaltens inspektør“ er benyttet, at det skal være muligt for inspektøren at gå ind på sygestuerne og modtage stemmer, så at også patienter, som ikke er oppegående, f. eks. patienter med brækket ben eller lignende, kan få lov til at stemme på sygestuen.

Det ærede medlem hr. Iver Poulsen efterlyste en fortolkning af udtrykket „offentlige helbredelsesanstalter“. Det er lovforslagets mening, at der ved offentlige helbredelsesanstalter også skal kunne forstås alderdomshjem og deres sygeafdelinger. Derimod er der en begrænsning, hvad angår de private klinikker, ikke ud fra et ønske om ikke i så stor udstrækning som muligt at tage dem med, men fordi i hvert fald jeg mener, at det vil være uhyre vanskeligt at skelne navnlig mellem små private klinikker og hjemmene.

Der er fremsat nogen kritik mod den bemyndigelse, der foreslås givet indenrigsministeren til at følge de ændringer, der successivt sker i kommuneinddelingen, op med ændringer i valgloven. Jeg tror, det var det ærede medlem hr. Harald Nielsen, der ikke ønskede at give en sådan bemyndigelse, og det ærede medlem hr. Poul Sørensen ville gerne se nærmere på bemyndigelsen. Den er ikke sat ind af lyst til fra min side at træffe afgørelse om sådanne

kommunegrænseændringer; men når det faktisk er sådan, at alle de ændringer, der i perioderne mellem valglovens revision foretages i kommunegrænser, altid ved den første revision af valgloven bliver optaget i valgkredsinddelingen, synes jeg det var mere rimeligt at have en bemyndigelse, hvorefter sådanne reguleringer kunne indføres i valgloven, efterhånden som de fandt sted, og at vi ikke som i dette forslag skal opsamle 7 års reguleringer til indsættelse i valgloven. Det sker jo hver gang på en sådan måde, at ingen gør indsigelse mod de reguleringer, der er foreslået.

Herudover har jeg ikke bemærkninger at gøre, fordi diskussionen har drejet sig om de mange punkter, hvorom der ikke står noget i valglovsforslaget, men som jeg går ud fra vil danne grundlaget for et indgående arbejde i folketingsudvalget.

Jeg har dog endnu en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Poul Sørensen, der henviste til nogle udtalelser af statsministeren. Jeg opfattede det således, at det ærede medlem mente, at statsministeren havde givet kravene om lempelser i spærreglerne medhold. Jeg tror ikke, det ærede medlem skal lægge mere i statsministerens ord, end de faktisk indeholdt. Ikke mindst på baggrund af den diskussion, man har ført i dag, hvor man har diskuteret spærregler ud fra mange synspunkter, med henblik på de muligheder, der foreligger for at anvende spærregler af forskellig art, tror jeg at kunne fastslå, at der er enighed om, at de gældende spærregler skal revideres; men jeg tror også, at vore tanker vedrørende en sådan revision er så vidt forskellige, at det vil være gavnligt for at nå til et fornuftigt resultat — her mener jeg ikke mindst et resultat, der kan samle den bredest mulige tilslutning — at lade hele denne debat indgå i det udvalgsarbejde, som først virkelig kan kulegrave hele problemet.

Aksel Larsen: Jeg ønsker kun at sige til den højtærede minister, at hvis jeg har gjort mig skyldig i en misforståelse, tror jeg